कर्षण (wie eben) 1) a) adj. hinundherzerrend, mitnehmend, überwältigend; am Ende eines comp.: मिन्न॰ MBB. 3,8794. मि॰ 13,215. N. 12,16. शत्रु॰ 20,8. MBB. 3,699. R. 4,38,51. 5,5,1. 92,20. — b) sich hinziehend (in der Zeitdauer): न ट्वर्गस्य चवर्गे कालविप्रकर्षस्वत्र भविति तमाजः कर्षण इति AV. Paîr. 2,39. — 2) n. a) das Hinziehen, Herbeiziehen: संभृतदेषकर्षणोन ६१इ. 69,15, v. l. — b) das Hinundherziehen, Zausen, Mitnehmen, Peinigen: कुट्या॰ R. 2,78 in der Unterschr. शरी-एकर्षणात्प्राणाः तीयत्ते प्राणितां यथा। तथा राज्ञामिष प्राणाः तीयत्ते राष्ट्रकर्षणात्प्राणाः तीयत्ते प्राणितां यथा। तथा राज्ञामिष प्राणाः तीयत्ते राष्ट्रकर्षणात्प्राणाः तीयत्ते प्राणितां यथा। तथा राज्ञामिष प्राणाः तीयत्ते राष्ट्रकर्षणात्प्राणाः तीयत्ते प्राणानां यथा। तथा राज्ञामिष प्राणाः तीयत्ते राष्ट्रकर्षणात्प्राणाः तीयत्ते प्राणाः तीयत्ते राष्ट्रकर्षणात्प्राणाः तीयत्ते प्राणाः तीयत्ते राष्ट्रकर्षणात्प्राणाः त्रियत्ते प्राणाः तीयत्ते राष्ट्रकर्षणात्प्राणाः त्रियत्ते प्राणाः तीयत्ते राष्ट्रकर्षणात्प्राणाः त्रियत्ते प्राणाः तीयत्ते राष्ट्रकर्षणात्पात्ते विच वलत्त्वप्राणाः त्रियत्ते राष्ट्रकर्षणात्राणात्ते त्रिप्राणाः त्रिप्राणाः तीयत्ते राष्ट्रकर्षणाः प्राणाः तीयत्ते राष्ट्रकर्षणाः प्राणाः तीयत्ते राष्ट्रकर्षणाः प्राणाः तीयत्रे राष्ट्रकर्षणाः स्वत्रकर्षणाः स्वर्णाः स्वर्णाः विच वलत्त्वप्राणाः तीयत्रे राष्ट्रकर्षणाः स्वर्णाः स्वर्णाः

कर्षणि (wie eben) f. ein unkeusches Weib (die Männer heranziehend) Unidik. im ÇKDa.

कर्षणी f. N. einer Pßanze (s. त्तीरिणी) R'éax. im ÇKDa. — Vgl. क- विणी unter कर्षिन्.

কর্মান 1) m. Terminalia Bellerica Roxb. AK. 2, 4, 2, 39. — Dieser Baum heisst auch সূল, weil seine Früchte als Würfel gebraucht wurden. ক্রম্ ist in der Bed. eines best. Gewichts (die Frucht der Terminalia?) synonym mit সূল. — 2) f. ানলা Emblica officinalis Gaertn. (s. স্নাদ্রেন্দ্রি) RATNAM. im ÇKDR.

कार्यापण = कार्यापण gana प्रज्ञादि zu P. 5,4,38.

कार्षन् (vou कार्ष्) 1) adj. a) ziehend, schleppend: स्तम्बरमा मुखर्श्-इल्लाकार्षण: Rage. 3,72. Markh. 98,6. — b) anziehend, einladend: प्रा-णाजात्तमधुगन्धकार्षिणी: पानभूमिरचना: Rage. 19,11. — c) das Feld pflügend, Landmann: परीद्ध्य भूमि पावच खन्यते तत्र कार्षिभि: Katels. 18,41. — 2) f. कार्षिणी a) Gebiss am Pferdezaum. — b) Name einer Pflanze (= कार्षणी, तीरिणी) Garibu. im ÇKDB.

র্মু (von 2. রার্যু) f. Furche, Graben, Einschnitt Çat. Ba. 1,8,4,3. 13, 8,2,10. Kāti. Ça. 21,3,26. 4,19. 25,8,3. Âçv. Gয়য়. 2,5. Kauç. 31. Suça. 2,33, 17. Vishṇusotraa im Çalddhaviv. ÇKDa. Nach den Lexicographen: Fluss U n. 1,81. AK. 3,4,29,224. H. 1080. Mbd. sh. 9. = ইতিবান (ÇKDa. ইত্রান) Mbd. = হাত্রিক্টেয়া: (!) H. an. 2,560. রার্যু m. soll bedeuten: 1) বার্না AK.; nach Ramin. = কৃষি Ackerbau, nach Bhar. = ব্রানিষা Lebensunterhalt, ÇKD... — 2) Feuer von trockenem Kuhdünger (vgl. কার্যুয়) U n. AK. Mbd. = নুয়ায়ি H. an.

काहि (von 1. का) adv. wann? P. 5,3,21. Vov. 7,101. काहि स्वित्सा तं उन्द्र चेत्यासंत् R.V. 10,89,14. काहि स्वित्तार्दन्द्र यहाभृतृन्वी रेविराही-क्रियासं 6.35, 2. Statt des fut. kann auch das praes. stehen P. 3,3,5. Vov. 25,4. Mit चिद्र irgendwann H. 1333. पर्य काहि काहि चिच्कुम्रूयातिम्नं रुवेम् R.V. 8, 62, 5. 5,74,10. N. 24,18. MBH. 1,6262. काहि स्म चित्र BHic. P. 5,14,22. Sehr häufig in einem negativen Satze M. 2,4.40.97. 4,77. 6,50. 7,39.84. 9,82.89. 10,95. 11,24.189.223. N. 1,20. 2,4. 17,3. 19,7. 22,16. R. 1,9,45. 3,46,13. Pańkar. Pr. 11. I,102. II,22. Buic. P. 1,5,14. कार्याप irgendwann BHic. P. 5,17,24.

1. जल, जैलते tönen; zählen Duatur. 11,26.

2. कल्, कल्पति Duitup. 35, 13 (gehen, zählen). 1) treiben, antreiben: द्राउापचातं गाः कलयति P. 3,4,48,Sch. जवस्य मम पर्यतः किं न् स्यादि-ति मेरिनीम् । कलयत्तिमव (von einem Pferde in schnellem Laufe) Kaтиль. 18,90. म्रापाने पानकलिता दैवेनाभिप्रचादिताः । रुरकाद्वपिर्भवंग्री-र्निजञ्जितरेतरम् ॥ мвн. 1,620. राजसा कि सुयुद्धेन भवत्वया रणाजिरे । म्राक्तारकलिताः सर्वे युगपत्कपिभोजनाः ॥ R. 5,83,10. कालः कलपताम-कृम् (कृष्ति:) Base. 10,30. काल: कलयता प्रभु: Base. P. 3,29,38. Schlegel: tempus ego numeros modulantium, Burnour: le Temps, le plus puissant de ceux qui ont l'empire. Vgl. 3. वाल्. — 2) halten, trayen: भि-ताभक्तीः कर्कालतगङ्गाम्बत्तरलैः Ç:мगढ़. ४,18. कर्कालतकपालः क्एडली दराउपाणि: Вназвачарный ма іт СКДв. झेट्क्निवक्निधने कलपसि कर्वा-लम Glr. 1,14. क्लं कलपते (dat. des partic.) 16. कालितललितवनमाल 17. किल्लिक्स (Ba.) 40. - 3) thun, machen, bewerkstelligen: सदा पान्यः पूषा गगनपरिमाणं कलगति Buarrs. 3, 20. तपात्कालपते (med.) क्रीयस्त्रणां कामपि Sin. D. 40,10. कलयति तिलकं तथा शकलम् 57,18. Etwas irgendwohin thun, irgendwo anbringen (oder anheften, auflegen, austragen; vgl. u. - म्रा)ः कलय वलयम्रेणों पाणी पदे क्र नूप्री Gir. 12, 26. मरकतसकलकालितकल्यातिलिपि 8, 4. einen Laut hervorbringen: मध्यकुलकालितराव 11, 19. विक्गाः कर्म्बमुरभाविक् गाः (= वाचः) क-लयह्यनुत्तणाननेकलयम् Çıç.4,36. माय्यत्तः कलयतु चूतशिखरे केलीपिकाः पञ्चमम् 83x.D.79,15. तं च ऋीडाऋलितललिताव्यक्तनर्माभिलापम् KATB\$s. 23,94. Vgl. जल. — 4) mit Etwas versehen, जलित versehen mit: ग्र-न्यत्त्रवामिव पुलकैः कलितं (कलिलं? Sch.: = पुक्तं) मन गात्रकं कर्रप-र्शात् VIKR. 57. धैर्यक्रास्तित Çıç. 9,59 (Sch. = किस्तिधैर्प). — 5) bemerken, wahrnehmen, in Betracht ziehen: यदैनां हापादितीयां कलयां चकार NAISH. 3,12. धन्यः केत अपि न विक्रियां कलयति प्राप्ते नवे यैविने BHART ह. 1,71. R. Séa-TAB. 4,629. Çıç. 9,83. कलित = वेदित H. an. 3,257. = विदित TRIK. 3,3, 154. MBD. t. 102. — 6) für Etwas ansehen, halten: स पश्चात्संपूर्णः कलयति (у. І. गणायति) धरित्रों तृणासमाम् Вилата. 2, 37. इदानीमस्माकं तृणामिव समस्तं ऋलयताम् Çक्षाइ. ४,15. व्यालिनलयमिलनेन गर्लिमव कलयति मलयसमीरम् 🖼 ४.२. कलयामि वलयादिमणिभूषणम् — बङ्काद्वरणाम् ७,७. Çıç. 9,58. कालित = गणित (gezählt, für Etwas angesehen) Çabdar. im ÇKDn. - 7) denom. von कलि (ein best. Würfel) den Kali ergreifen (vgl. कृतप्) P. 3,1,21. Vop. 21,17. श्रचकलत् P., Vårtt. Vop. 8,112. 21, 17. - 8) vom partic. কালিন kennen die Lexicographen noch folgg. Bedd.: = 知用 erlangt TRIE. 3,3,154. H. an. 3,257. MED. t. 102 (vgl. धैर्पजालित Çıç. 9,59, was nach den Schol. = कालितधैर्प sein soll). = भेदित gespalten, getrennt Cabdan. im CKDn. sounded indistinctly, buzzed, murmured, etc. (vgl. वाल) Wills. वालित am Ende eines comp. nach einem subst. in gleichem Casusverhältniss gana क्तादि zu P. 2,1,59.

- म्रव, partic. म्रवकालित gesehen, wahrgenommen Duar. im ÇKDr. u. म्रवकालित
- ट्यन, ट्यनकालित abgezogen, subtrakirt; n. Subtraction Liulv. im ÇKDa. — Vgl. u. — सम्.
- म्रा 1) schütteln: माहताकलितास्तत्र हुमा: MBH. 1,2953. ईष्ट्राक-लितं (sich schüttelnd, sitternd) चापि क्राधाद्भुतपदं स्थितम् 4,762. केशा-नाकलयन् (महत्) Bhars. 1,50 (die var. l. hat श्राकुलयन्, welches auch wegen des grössern Gleichklangs mit dem folgenden मुक्तलयन् vor-